

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5348/2551

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายวรพันธุ์ อุททัยพัฒน์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 295, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 22, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 24

ย่อ / หลักกฎหมาย

เมื่อลูกหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ลูกหนี้หาไม้อำนาจต่อสู้คดีใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินไม่ว่าในชั้นพิจารณาหรือชั้นบังคับคดีตามมาตรา 22 และ 24 แห่ง พ.ร.บ.ล้มละลายฯ การร้องขอให้ถอนการบังคับคดีเป็นการต่อสู้คดีใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้อย่างหนึ่งอันเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ จำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาและถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว จึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้ถอนการบังคับคดี

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากศาลชั้นต้นมีคำพิพากษามาตามยอมให้จำเลยทั้งสองชำระหนี้เงินกู้ ค่าประกันและจำนองแก่โจทก์ จำเลยทั้งสองไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา โจทก์จึงขอหมายบังคับคดีและนำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของจำเลยที่ 1 ออกขายทอดตลาด จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องว่า โจทก์และจำเลยที่ 1 ตกลงทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้กันโดยโจทก์ยอมสละการบังคับคดีและให้จำเลยที่ 1 ผ่อนชำระหนี้แต่ระหว่างที่จำเลยที่ 1 ผ่อนชำระหนี้โจทก์กลับดำเนินการบังคับคดีต่อ ขอให้ถอนการบังคับคดี โจทก์ยื่นคำคัดค้านว่า จำเลยที่ 1 ไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง เพราะเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2547 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดจำเลยที่ 1 แล้วโจทก์ไม่เคยสละการบังคับคดีและแปลงหนี้ใหม่ให้จำเลยที่ 1 จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องเพื่อประวิงการบังคับคดีให้ชักช้า ขอให้จำเลยที่ 1 วางเงินหรือหาประกันต่อศาลและยกคำร้อง ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนคำร้อง นัดแรกและนัดที่สอง จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องขอเลื่อนคดี ศาลชั้นต้นอนุญาต นัดที่สามวันที่ 31 สิงหาคม 2548 จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องขอเลื่อนคดี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องเพื่อประวิงการบังคับคดีไม่อนุญาตให้เลื่อนคดี เมื่อจำเลยที่ 1 ไม่มีพยานมาสืบ จึงให้ยกคำร้อง คำคำร้องเป็นพับ วันที่ 1 กันยายน 2548 จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องว่า จำเลยที่ 1 ไม่มีเจตนาประวิงการบังคับคดี แต่จำเลยที่ 1 ได้ขอประนอมหนี้กับโจทก์ไว้และอยู่ระหว่างการพิจารณาอนุมัติของผู้บริหารของโจทก์ ขอให้ศาลชั้นต้นเพิกถอนคำสั่งที่ให้ยกคำร้องและไต่สวนคำร้องขอถอนการบังคับคดีต่อไป ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้อง คำคำร้องเป็นพับ จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 1 ว่าจำเลยที่ 1 มีอำนาจร้องขอให้ถอนการบังคับคดีหรือไม่ ข้อเท็จจริงตามสำนวนปรากฏว่า ก่อนที่จำเลยที่ 1 ยื่นคำร้องขอให้ถอนการบังคับคดีฉบับลงวันที่ 19 มกราคม 2548 จำเลยที่ 1 ถูกศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2547 ศาลฎีกาเห็นว่า ตามบทบัญญัติในมาตรา 22 และ 24 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 ได้กล่าวไว้ชัดแจ้งว่า เมื่อลูกหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์แล้ว ลูกหนี้หาไม้อำนาจต่อสู้คดีใดๆ หรือกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินไม่ว่าในชั้นพิจารณาหรือชั้นบังคับคดี การร้องขอให้ถอนการบังคับคดีเป็นการต่อสู้คดีใดๆ หรือกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้

อย่างหนึ่งอันเป็นอำนาจของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ จำเลยที่ 1 จึงไม่มีอำนาจยื่นคำร้องดังกล่าว แม้จำเลยที่ 1 ได้ยื่นคำร้องดังกล่าวต่อศาลชั้นต้น ศาลชั้นต้นก็ไม่จำเป็นต้องไต่สวนคำร้องของจำเลยที่ 1 อีกต่อไป การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้องของจำเลยที่ 1 และศาลอุทธรณ์ภาค 2 มี คำพิพากษายืนด้วยเหตุผลว่าจำเลยที่ 1 ถูกพิทักษ์ทรัพย์จึงชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกา ของจำเลยที่ 1 ฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

สมศักดิ์ จันทรา · เอกชัย ชินณพงค์ · ขวลิต สุจริตกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5348/2551>